

bemærke, at Lovforslaget, som det her foreligger, er i nøje Overensstemmelse med de Love, som allerede ere vedtagne for Aalborg og Hobro. Dette udelukker selvfølgelig ikke, at der kan være særlige Grunde for Aarhus' Vedkommende, men dette kan jo komme under nærmere Overvejelse og Forhandling i det eventuelle Udvalg. Med disse faa Ord vil jeg bringe den højtærede Minister min Tak, fordi han har fremsat Forslaget, og anbefaler det til velvillig Overvejelse og hurtig Fremme i Udvalget og i det høje Ting.

N. Andersen: Som Medlem af det Udvalg, der i et Par Aar har behandlet dette Forslag, vil jeg gerne gøre en Henstilling til det høje Ting om endelig at søge at faa dette Forslag gjort til Lov. Det er efter min Overbevisning utvivlsomt, at den højtærede Indenrigsminister har ganske Ret, naar han indtrængende tilraader at faa Forslaget gjort til Lov saa hurtigt som muligt, navnlig af Hensyn til den overordentlig stærkt forøgede Bekostning, der senere vil være forbunden med at erhverve de Arealer, hvorom der her er Tale. Det er muligt, at der allerede i det Tidsrum, der er gaaet fra i Fjor til i Aar, er foregaaet saadanne Forandringer, at Statskassen, der jo maa bære enten det hele eller det halve eller en anden Brøkdelen, vil komme til at faa Kærligheden at føle, naar Erstatningssummen skal udredes. Det er vistnok flere ærede Medlemmer i denne Sal bekendt, at der arbejdes energisk fra de private Ejere af de Grunde, hvor Godsbanegaarden i Aarhus er paa-tænkt henlagt, paa at faa lavet et Vejnet, gjort det i øvrigt lidet tiltalende og sumpede Areal nogenlunde brugeligt til Byggegrunde og faa paabegyndt Opførelse af Bygninger. Det er allerede stærkt i Gang, og det vil sikkert i Løbet af ganske kort Tid tage saadan Fart, at det vil være utilraadeligt at udsætte den her foreslaaede Foranstaltning, nemlig Erhvervelsen af en Grund til en ny Godsbanegaard i Aarhus, som ikke ret længe kan udskydes. Hvis man ikke nu hurtigst muligt gør Skridt dertil og lader foretage den fornødne Ekspropriation af de omhandlede Grunde, kan det komme dertil, at det, fornuftigt set, vil blive ganske umuligt at erhverve de paagældende Grunde, i alt Fald paa den Maade og i den Udstrækning, hvorom der her er Tale. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) omtalte Reglerne for Ekspropriation og vilde hellere, at man vendte tilbage

til en af de nyere Ekspropriationslove end at blive ved Loven af 5te Marts 1845. Ja, derom kan der jo være forskellige Meninger; det ene Princip har sine Fordele, og det andet har sine; men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at medens man i nogle Aar benyttede Loven af 10de Marts 1861, kom man efterhaanden ved Benyttelsen af denne Lov, navnlig af Hensyn til Taksationskommissionens Sammensætning, til saadanne Erstatninger, at de i enkelte Tilfælde vare virkelig absurde. Noget saadant er næppe sket nogensinde ved Benyttelse af Forordningen af 5te Marts 1845, saa at jeg ikke er saa ganske enig med det ærede Medlem, naar han mener, at man bør gaa bort fra den. Jeg kan indrømme, at det Apparat, der ved Grunderhvervelser i det hele taget skal benyttes i Henhold til Forordningen af 5te Marts 1845, er saa stort og omstændeligt, at det ret vel kan taale at modificeres, men det burde vistnok heller ske ved en Revision af disse Bestemmelser end ved at gaa til det, vi have i Henhold til Loven af 1861. At der var meget stor Uoverensstemmelse ved Værdiansættelsen af Grunde ved Aarhus—Hammelbanen, ja, det ligger jo ganske simpelt i det Forhold, der altid kommer frem, naar der staar Tvist om, hvor vidt et bestemt, nogenlunde værdiløst Areal skal gaa over til at blive betragtet som Byggegrunde. Det Areal, hvorom der her var Tale, og hvor den store Uoverensstemmelse var kommen frem mellem Taksationsmændenes Anskuelse og Ansættelse, var jo nemlig en Eng, som var af en ret lidet værdifuld Beskaffenhed, og Spørgsmaalet var, om den paagældende Eng skulde vurderes som Eng eller som Byggegrund, og derved kom det Resultat frem, som ganske vist saa meget grelt ud, at to af Vurderingsmændene anslog Arealet til 3,000 Kr. pr. Td. Land, medens de andre Vurderingsmænd anslog det til 35,000 Kr. pr. Td. Land. Men det er af den Slags Ting, som altid kommer frem, naar der er Tvivl om, hvorvidt et Stykke Land er Byggegrund eller ikke, og jeg tror ikke, at det af den Grund er tilstrækkelig begrundet at kaste Forordningen af 1845 over Bord, og noget lignende kunde godt komme frem, selv om man benyttede de andre Ekspropriationslove. Denne Restriktion bliver jeg bragt ind paa af min ærede Kollega for Aarhus. Jeg fortænkter selvfølgelig ikke det ærede Medlem i, at han søger at værges sin Valgkreds og Kommune bedst muligt, men jeg maa dog sige, at jeg ikke kan skønne, at der gøres nogen Uret mod Aarhus, i alt Fald ikke